

Előszó és köszönetnyilvánítás

„A múlt lehet a kezdet. De melyik múlt?”
Henry Hu

A Long-Term Capital Management története oknyomozó munka gyümölcse. Az adatgyűjtés kezdetén több személyes beszélgetésre nyílt alkalom a cég két partnerével, Eric Rosenfelddel és David Mullinsszal. Az ilyen „hivatalos” jellegű együttműködésnek azonban hamar vége szakadt. Későbbi kísérleteim – amelyeket az interjúk felújítására tettem, és arra, hogy felvegyem a kapcsolatot az alapítóval, John W. Meriwetherrel és más partnerekkel – hiábavalónak bizonyultak. Ennek ellenére kutatásaim során szinte végeláthatatlanul újabb és újabb kérdésekkel bombáztam (e-mailben és telefonon) Rosenfeldet, és ő nagyvonalúan ráállt, hogy közülük jó néhányra válaszoljon. Ezenkívül a Long-Term számos alkalmazottja (a cég minden szintjéről) bizalmasan segítette munkámat, megkönnyítve számomra az alap belső működésének és az egyes partnerek személyiségének megértését. Mély hálával tartozom segítségükért.

Forrásaim másik fő ágát a fontosabb Wall Street-i befektetési bankok vezetőivel és alkalmazottaival való beszélgetéseim és interjúim jelentették, beleértve azt a

hat bankot, amelyek döntő szerepet játszottak a Long-Term születésében és végül megmentésében. A Bear Stearns, a Goldman Sachs, a J. P. Morgan, a Merrill Lynch, a Salomon Smith Barney és a Union Bank of Switzerland számtalan munkatársának együttműködése nélkül nem írhattam volna meg a könyvet.

Találtam olyan nagylelkű tanárokat is, akik segítettek eligazodni a közgazdaságtan útvesztőiben. Sok más tudós szakember mellett Peter Bernstein, Eugene Fama, John Gilster, Bruce Jacobs, Christopher May és Mark Rubinstein útmutatásai alapján sikerült elmélyednem az opciók, fedezések, haranggörbék és „vastag vállak” világában, ahol a Long-Term ügyleteit felhalmozta.

Mindezekon túl rengeteg tény és adatot szolgáltatott az alap tőkéjével, eszközállományával, tőkeáttétével és havonkénti hozamával, valamint a befektetők által realizált eredményeivel kapcsolatban az a bizalmas feljegyzés, amelyet 1999 januárjában a Long-Term partnerei készítettek az alap bukásáról. Felbecsülhetetlen értékű forrásnak bizonyult, a könyv számos adatát abból merítettem. Végül, de nem utolsó sorban szeretném kifejezni hálámat a New York-i Federal Reserve Banknak a nagyvonalú együttműködésért.

Forrásaimat végjegyzetben jelölöm meg, amikor lehetséges. Sok esetben azonban kénytelen voltam kilétük elhallgatását kérő forrásokra hagyatkozni. A kortárs történelem mindig ingoványos téma, márpedig a Long-Term története – amely lényegében a kudarc és csalódottság története – különösen kényes. A Long-Term partnerei természetből fogva zárkózott emberek, akik alapjuk fénykorában is rossz szemmel néztek volna egy efféle vállalkozást. Teljesen emberi és természetes, hogy nem lelkesedtek egy ilyen gigászi kudarc kitergetéséért. Így aztán az olvasó szíves elnézését kérem a hivatkozás nélküli anyagok tömegéért.

Rendkívül hálás vagyok Viken Berberiannak, kutatási asszisztensemnek, aki nemcsak rettenthetetlen adatvadásznak bizonyult, de egyben leleményes és éleslátó munkatársnak is. Neil Barsky, Jeffrey Tannenbaum és Louis Lowenstein – két jó barát és egy páratlan apa – fáradhatatlanul olvasták a még nyers kéziratot, és felbecsülhetetlen értékű, sokszor igen helyénvaló javaslatokkal láttak el. Lelkes és odaadó munkájuk nyomát a könyv minden lapja magán viseli. Ügynököm, Melanie Jackson és szerkesztőm, Ann Godoff csálhatatlan és legyőzhetetlen párost alkottak, és a vállalkozást avatottan terelgették az ötlettől a megvalósulásig. Újra és újra felém áradó bizalmuk beragyogta különben magányos óráimat. Három gyermekem, Matt, Zack és Alli szakadatlan inspiráció forrásául szolgáltak. A könyv írása során szakmailag és személyesen még sokan mások segítettek a szerzőt, amiért mindannyiuknak végtelenül hálás vagyok.